

Jednota nebezpečná, rozmanitost bezpečná

úsek

text

Mnohá hnutí hlásají jednotu jako něco vysoce žádoucího. Ovšem při jasné všudypřítomné nevědomosti je jakákoli takto pozorovaná jednota rovna jednotě v bludu.

A to je pak často pohroma.

Podívejme se na nacismus, komunismus, některá náboženská hnutí, atd.

A určitě nám takovou jednotu spíše znázorní hejno kobylek či lán kopřiv, než rozkvetlá louka.

Kde se cítíme více v bezpečí?

Jednota vlastně vzbuzuje strach:

- armáda oblečená do stejnokrojů
- černě odění skinheadi s oholenými hlavami
- atd

Rozmanitost naproti tomu umožňuje testovat více řešení, a podle principu přecislení v nich vybírat úspěšná. Jednota řadu řešení nepřipouští do soutěže, proto je konzervativnější. Po čase skryté bludy vyplují na povrch a takovou skupinu zahubí.

Rozmanitost díky testování více možných řešení lépe antecepuje, je bezpečnější pro přežití.

Zkusme prozkoumat kolektivní jednotu z hlediska antecepce.

Definice Jednota v kolektivu je tvořena převažující shodnou antecepcí jeho členů.

Odůvodnění takto pojaté jednoty vyplývá ze soutěže. Pokud se má kolektiv shodnout na společném řešení, a jeho většina se na něm neshodne, jde o řešení vynucené. Takové vynucené řešení nelze pokládat za projev jednoty. Neznamená to přirozeně, že jde o řešení špatné. Mohlo být třeba vylosováno, nebo jde o uváženou volbu mezi více alternativami.

Nyní tedy zpět k jednotnému kolektivu.

V něm je AAK reprezentován fakticky kterýmkoli členem, který je v jednotě s kolektivem. Tím je samozřejmě AAK na nižší úrovni.

Neplatí na něj "Víc hlav víc ví."

Jako znázornění si představme, že by se takto chovalo tělo.

Očekávali bychom od jater stejné potřeby, jako od rohovky? Pokud by tělo řídila pouze játra, a všechny ostatní orgány by měly na rozhodování stejný názor, právem bychom si kladli otázku, k čemu vlastně potřebujeme všechny ty rozmanité specializované orgány?

Proč není celé tělo složeno z jater?

Jenomže tělo se rozhoduje na vyšší úrovni, než každý jednotlivý orgán, včetně mozku. Sleduje antecepci pro celý organismus.

Vyhodnocuje antecepce jater i rohovky, a spolu s antecepcemi ostatních orgánů přijímá rozhodnutí za celek. To je AAK.

Tělo je příkladem rozmanitosti, která využívá společného antecepčního aparátu kolektivu jeho orgánů.

úsek

text

Ze stejného důvodu rozumíme přísloví: "Když slepý vede slepého, oba spadnou do jámy." Oba slepci mají v tomto smyslu stejnou antecepci, takže to, že jeden vede a druhý se nechá vést, nepřináší jejich kolektivu antecepci výhodu. Naproti tomu přísloví "Jednooký mezi slepými králem." nezamýšleně ukazuje přínos rozmanitosti.

Otázka **Proč je naopak rozmanitost bezpečná?**

Pod pojmem bezpečná si musíme představit stabilnější z hlediska antecepcí. Rozmanitý antecepci celek dokáže vyrovnat výkyvy vnějšího prostředí snáze díky komplexnější antecepci.

Rozkvetlá louka je stabilnější ekosystém, než fotbalové hřiště s monokulturním trávníkem. To je zjištění spíše triviální, protože správci fotbalového hřiště vědí, že se musí velmi často kropit, sekat a hnojit, nehledě na další operace spojené s opravami vyšlapaných míst a dalšími.

U louky je pozoruhodné, že kromě širšího společenstva rostlin obsahuje i podstatně rozmanitější faunu v půdě, a rozmanitější mikrobiální svět vázanou na různé kořenové systémy a hmyzí společenstva. Interakcemi všech těchto účastníků vzniká nový subjekt - louka.

Možná vás napadne, že louka není antecepci subjekt. Že se nerozhoduje ve smyslu jednoho organismu, jako to dělá třeba myš. Této námitce se bude věnovat samostatná kapitola v dalším díle.